UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

XXV. Qui promoveri non possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

quaſi clericos honorent, & diligant: & tales ſint, qui non ſolùm præſint, verùm etiam proſint.

Ordinatores debent inſtruere ordinandos in divinis. h.d.

ITem ſub gravis ultionis comminatione ex ordinatione generalis Concilii debent Epiſcopi promovendos in ſacerdotes per ſeipſos, vel alios idoneos viros ſuper divinis officiis, Eccleſiaſticisq; ſacramentis diligenter inſtruere, & informare. Sanctius *a* enim (inquit) eſt paucos bonos, quàm multos malos habere miniſtros: quia, ſi cæcus cæcum ducat, ambo in foveam dilabentur.

Ordinationem præcedere debet diligens ſcrutinium. h.d.

PRæcedet autem ordinationem diligens ſcrutinium *b*, nec niſi qui *c* tam verbo fidei, quàm rectæ converſationis exemplo, Epiſcoporum vel populari teſtimonio probantur, ad ordines admittendi erunt. Ordinaturus *d* itaque accipiat ſecum divinæ legis peritos ſacerdotes, & in Eccleſiaſticis ſanctionibus exercitatos, qui ordinandorum genus, patriam, ætatem, locum ubi ordinati ſunt, ſi literas callent, ſi inſtructi in lege Dei, & ante omnia diligenter inveſtigent, ſi fidem Catholicam diligenter teneant.

Examen debet præcedere collationem beneficiorum. h.d.

QVòd *e* & in beneficiorum collationibus obſervandum erit: qui enim beneficiis Eccleſiaſticis præficiendi fuerint, à ſuo priùs Archidiacono examinari debent, & per ipſum poſtmodum Epiſcopo præſentari.

Tam ſimoniacè ordinatus, quàm ordinans, ſunt puniendi. h. d.

IPſi *f* verò quibus talis cura committitur, cavere debent, ne ad cujuſquam gratia, aut cujuſcunq; muneris cupiditate illecti, à vero devient, ut indignum, & minùs idoneum, aut non examinatum ad ſacros gradus ſuſcipiendos Epiſcopo præſentet. Quòd ſi aliter fecerint, & qui indignè acceſſerit, ab altari removebitur, & qui donum Sancti Spiritus vendere conati ſunt, coram Deo jam condemnati, Eccleſiaſtica dignitate carebunt.

Quæ tempora in ordinationibus ſervari debent. h.d.

IGitur *g* per tres continuos dies diligenter examinentur, & demū ſabbatho, qui probati ſunt, Epiſcopo præſententur: Qui tamen ſecundùm diverſitatem ordinum, temporis quoq; ſervabit diverſitatem: non enim *h* omnes ordines quibuſlibet temporibus conferri poſſunt: nam Dominicis & aliis feſtivis diebus unum, aut duos ad minores licebit promovere, ſed ad Subdiaconatum, niſi in quatuor temporibus, & una & altera ſtatuta die, nulli Epiſcoporum, præterquam Romano Pontifi. licet aliquos ordinare, nec alicujus loci contraria eſt admittenda conſuetudo. Quòd ſi *i* fortè ſecus factum fuerit, ordinans quidem poteſtate privandus eſt ordinandi; & ordinatus cùm characterem *k* minimè dubitetur recepiſſe, pœnitentia tantùm prævia in ſuſceptis ordinibus miniſtris ſuſtinendus erit.

Nec uno, nec duobus diebus continuato jejunio duo ſacri ordines conferri poſſunt. h.d.

SEd *l* nec uno die, nec duobus continuato jejunio ad duos quis poteſt ſacros ordines promoveri, arbitrariè ordinanti ſuſpenſionis imminente pœna.

Minores ordines omnes ſimul conferri poſſunt. h.d.

DIverſum *m* ſtatuitur de minoribus, qui omnes vel unica die conferri poſſunt.

Cum promoto per ſaltum, poteſt, prætermiſſo ordine repetito, diſpenſari. hoc dicit.

PEr *a* ſaltum verò ſi promotus fuerit quis ſolenniter ordine prætermiſſo repetito, ex miſericordia miniſtrare permittendus erit.

Promotus ad ſacros ordines furtivè contra prohibitionem prælati non poteſt fieri ſacerdos, niſi priùs fuerit monaſterium ingreſſus: ſecus ſi non contra prohibitionem, quia tunc poteſt Epiſcopus pro arbitrio diſpenſare, & qui non ordinatus ſe miſcuit divinis, nunquam poterit ordinari. h. d.

QVòd ſi *b* furtivè ad ſacros ordines quis irrepſerit, diſpiciendum erit, an prælati ſub anathemate præceſſerit interminatio: tunc enim nulla ratione ad ſacerdotalem poterit ordinem promoveri, niſi regulari habitu ſuſcepto laudabilem aliquandiu duxerit vitam, quo caſu ſecum miſericorditer diſpenſari poterit: alioquin nulla præcedente inhibitione, condigna ſatisfactione impoſita, pro ſuo arbitrio cum illo poterit Epiſcopus diſpenſare. Quòd ſi is, qui nullum adhuc penitùs acceperit ordinem *c*, divinum aliquod officium exercuerit, ab Eccleſia erit abjiciendus, & nunquam ordinandus.

Qui nondum baptizatus ordinatus eſt, debet baptizari, & rurſus ordinari. h. d.

DE *d* eo qui non baptizatus ordines ſuſceperat, vale dubitatum eſt: de quo poſt multam tandem diſcuſſionem obtentum & conſtitutum fuit, ut baptizetur, & iterum ordinetur: & meritò: cùm enim baptiſmus omnium ſacramentorum janua ſit & fundamentum, ſuperædificari non potuit, ubi fundamentum deſuit.

Sacros ordines tantùm Epiſcopus confert, minores verò etiam alii: & Epiſcopus qui loco, non dignitati renunciavit, ſacros ordines conferre poteſt: ſecus, ſi etiam dignitati, quia tunc ſolùm minores confert. h.d.

ILlud poſtremò omittendum non eſt, quòd inter minores & ſacros ordines illa eſt differentia, quia majores ab Epiſcopis, minores verò etiam ab aliis quandoq; conferuntur. Vnde de eo quæſitum eſt *f*, qui Epiſcopatui renunciaſſet, an & quales ordines conferre poſſit: in qua ſpecie obtinuit diſtinctio, ut ſi quidem loco tantùm quis renunciaſſet, eos quos ante renunciationem poterat, rogatus conferre poſſit. Quòd ſi non ſolùm loco, verùm etiam dignitati renunciavit, minores tantùm quis ab eo recipere, & in illis deſervire, & ad majores, ſi repertus fuerit idoneus, poterit promoveri. Sanè ſi ab eodem ſacros ordines ſcienter quis receperit, quia indignum ſe fecit, officii non habebit executionem: ubi autem non ſcienter (niſi craſſa & ſupina fuerit ignorantia) diſcretus Pontifex diſpenſare poterit.

QVI PROMOVERI NON POSSVNT.
TITVLVS XXV.

Ponit quatuor cauſas ſive reſpectus, ob quos prohibentur homines ordinari. h. d.

QVoniam verò præcaveri debet, quod vel infamari, vel vituperari poteſt: ſciendum eſt, quoſdam eſſe qui non ſunt ad Eccleſiaſticos ordines admittendi, quod fieri contingit quatuor ex cauſis: aut enim quis promoveri impeditur ratione ſubjectionis, aut ratione delicti jam patrati, aut ſuſpicione futuri lapſus, aut ob corporis læſionem.

Servus & libertus mox poſſunt ordinari, & ſervus ordinatus ſciente domino fit ex hoc liber & ingenuus. h.d.

RAtione ſubjectionis *g* promoveri impediuntur ſervi: eos enim, niſi à dominis libertatem conſecuti fuerint, nullo debet ordine Epiſcopus inſignire: liber enim eſſe debet, qui divinæ aggregandus eſt militiæ. Quin propter non ſolùm ſervi, ſed nec qui retento obſequio

a *Can. tales. diſtinct. 23.* b *Extr. de ſcrutinio in ord. facien.* c *Canon. 2. & canon. Epiſcopi. diſtinct. 24.* d *Canon. quando Epiſcopus. d. diſtinct. 24.* e *Canon. ad hæc nos. verſ. & hoc idem. ex de offic. Archid.* f *Can. quando Epiſcopus. §. ipſi autem. diſtinct. 24.* g *d. canon. quando Epiſcopus. §. igitur.* h *Ca. 1, 2, & 3. extr. de temp. ordin.* i *C. dilectus filius. extr. de temp. ord.* k *Ca. pen. eod. titul.* l *Ca. literas. extrà, de temp. ord.* m *De eod. ext. de temp. ord.*

a *C. 1. diſt. 52. & c. uni. de cleric. per ſalt. prom.* b *Cap. 1. & ſeq. extr. de eo qui fur. ordin. ſuſcep.* c *Cap. 1. & ſeq. extr. de Presbyter. non bapt.* d *Can. 1. extr. de Presbyter. non bapt. cler. non ord. miniſtran.* e *Gloſſ. 2. d. c. 1.* f *C. 1. extr. de ord. ab Epiſc.* g *Ca. 1. & ſeq. extr. de ſervis non ordin.*

manumiſſi ſunt, cùm adhuc ſervitutem quandam ſervire videantur, ſunt ad clericatus ordinem promovendi: quòd ſi contrà factū fuerit, tam ordinantis, quàm ejus qui ſacro præcinctus eſt cingulo, Canonicis pœnis coërcenda eſt audacia. Si tamen ſervus ſciente domino fuerit ordinatus, ex hoc liber erit & ingenuus.

Manumiſſus ab Eccleſia, ut eidem ſerviat in divinis, non poteſt ſe transferre ad aliam Eccleſiam: ſecus ſi ſimpliciter fuerit manumiſſus. h.d.

QVòd ſi *a* quis Eccleſiæ ſervili conditione obnoxius, ab eadem manumittatur, ut inſignitus ordine clericali in ea perpetuò ſerviat in divinis, liber factus & ordinatus, ad aliam ſe transferre non poterit: ſed ſi abſolutè manumiſſus fuerit, ad aliam tranſeundi non erit licentia deneganda.

Monachi non ordinantur, niſi de licentia Abbatis.

MOnachi *b* quoque, niſi de ſui fuerint Abbatis voluntate præpoſiti, ad eccleſiaſtica non ſunt officia promovendi.

Licentia conceſſa à ſuperiore religioſo, ut poſſit conſentire proviſioni de ſe factæ, non valet. h.d.

STrictiùs *c* adhuc agitur cum religioſis, non ſolùm circa ordines, ſed etiam circa electionem, vel proviſionem quamlibet: ſi cui enim à ſuperiore ſuo licentia concedatur, ut electioni, vel proviſioni, ſi quam de ipſo fieri contigerit, ſuum accommodare poſſit conſenſum, quia ambitionis vitio viam parat talis licentia, nullius firmitatis exiſtet.

Non poteſt quis ab extraneo Epiſcopo ordinari, niſi de licentia ſui ordinarii: quam concedere poterit etiam vicarius & capitulum, ſi ſedes vacet, vel qui adminiſtrat. h.d.

PAri *d* ratione conſtitutum eſt, ne quis alienæ diœceſis virum præter proprii ſuperioris licentiam ordinare audeat: quam tamen Epiſcopo in remotis agente, dare poterit ipſius in ſpiritualibus Vicarius generalis, vel ſede vacante Capitulum, ſeu is ad quem tunc temporis adminiſtratio ſpiritualium noſcitur pertinere.

Itali Epiſcopi non debent ordinare Ultramontanum, niſi de licentia Papæ, vel ſui ordinarii. h.d.

ET *e* hoc quidem non ſolùm obtinet Italis ordinari flagitantibus, verùm etiam exteris. Etenim illos nullus Italicus Epiſcopus ordinare debet, niſi vel à ſummo Pontifice ſpecialem habeat licentiam: vel ab Epiſcopo, de cujus diœceſi traxerit originem ordinandus, vel in cujus diœceſi beneficiatus exiſtit, per ejus patentes literas cauſam rationabilem continentes, quare ipſum nolit vel nequeat ordinare: & ii qui contravenerint, cenſuris canonicis coërcentur, prout latiùs ex Clementis IV. conſtitutione apparet.

Homicida voluntarius non poteſt promoveri, & promotus eſt deponendus: ſecus de neceſſario. h.d.

PAtrati delicti ratione qui ordinari prohibetur, ut cùm homicidium, aut aliud capitale crimen *f* facto, aut præcepto, aut conſilio perpetraverit: & per ſurreptionem promotus, dejiciendus erit, dicente Domino, *Si quis per induſtriam* g *aut per inſidias hominem occiderit, ab altari meo evelles eum.* De eo itaque homicida intelligendum eſt, qui voluntate committit homicidium. Cæterùm ſi qui neceſſitate maxima arctati, effugere nullo pacto valentes, homicidium admiſerint, nullam ex hoc irregularitatem incurrunt.

Fortuitum homicidium commiſſum, dum dabatur opera rei illicitæ, impedit quem promoveri. h.d.

QVòd ſi neque voluntarium fuerit, neque neceſſarium, ſed fortuitum, diſtinguendum eſt, num is cujus occaſione perpetratum fuerit, illicitæ rei daret operam, an licitæ. Si illicitæ rei *a* dans operam, utputà vetito ludo incumbens, caſu homicidium perpetraverit, vel bello etiam contra infideles ſeſe immiſcens, volens Chriſtiani nominis hoſtem interfecerit, nec *b* ad ſacros ordines promovendus eſt, & promotus non ſolùm ad ſuperiores aſcendere prohibendus eſt, verùm etiam in ſuo miniſtrare: planè *c* ex diſpenſatione in inferiore miniſtrare ſuſtinendus erit.

Si dans operam rei licitæ, ex negligentia homicidium commiſit, irregularitatem incurrit: ſeciùs, ſi non ex negligentia, ſed mero caſu. h.d.

SEd *d* & ſi licitæ rei opera dabatur, nec tamen debitam quis operi ſuo adhibuit diligentiam, ex quo homicidium ſequutum eſt, ab omni miniſterio altaris excludendus erit: quod in eo reſponſum eſt, qui puerum *e* intuitu diſciplinæ ita percuſſit, ut ex percuſſione expiraverit, vel ex ea in aliam infirmitatem incidit, ex qua compertum fuit expiraſſe. Præceptoris enim nimia ſævitia culpæ aſſignatur. Diverſum ſtatuitur, ſi nulla culpa ſubſit: ut in eo accidit, quo campanas *f* pulſante, ut ſigno dato conveniret populus ad divina, tintinabulum, cadens, ita ſubjectum puerum percuſſit, ut ex vulnere deceſſerit: nam cùm is culpæ penitùs expers fuerit, nullam incurriſſe noſcitur irregularitatem, etiamſi de homicidio veniam poſtulaverit. Bonarum enim mentium eſt ibi etiam culpas agnoſcere, ubi culpa non eſt.

Infantes, furioſi, dormientes ex commiſſo homicidio non incurrunt irregularitatem. h.d.

IDem *g* conſtitutum eſt de infantibus, furioſis, & de dormientibus, qui ſi hominem mutilent, vel occidant, nullam ex hoc irregularitatem contrahunt.

Clerici facientes querelam de ſuis malefactoribus, non fiant irregulares, etiamſi Iudex mortem illis inferat. h.d.

IDem & de clericis *h* qui de injuriis ſibi illatis apud Iudicem conqueruntur, proteſtantes quòd ad vindictam, ſeu ſanguinis pœnam non intendunt. Nam ſi Iudex Iuſtitia exigente mortem delinquentibus inferat, accuſatoribus imputari non debet: alioqui ſi propter hujuſmodi metum, quia ſcilicet Iudex ad pœnam ſanguinis poſſet procedere, ſi conqueri non auderent, daretur pleriſque materia trucidandi eos, & ipſorum bona paſſim invadendi.

Publicè pœnitentes non poſſunt promoveri, poſſunt tamen ex neceſſitate deputari in aliquo minorum ordinum. h.d.

POEnitentes *i* quoque tam ad ſacros ordines, quàm etiam infimos promoveri non debent: quod utique non de omni pœnitente intelligendum eſt, ſed de eo tantùm, quem publicè ac ſolenniter pœnituit: quæ pœnitentia ſemel tantùm in eccleſia conceditur *k*. Placuit tamen Toletano Concilio *l*, ſi neceſſitas aut uſus exegerit, inter oſtiarios, vel lectores hujuſmodi pœnitentes poſſe collocari.

Qui exercuerunt officia ſecularia, ſi honeſti ſunt, poſt reddita ratiocinia poſſunt ordinari: ſecus eſt de uſurariis. h.d.

IIs *m* illi ſimiles ſunt, qui negotiis & officiis ſecularibus ſerviunt: quorum tamen vita ſi poſt depoſita onera, & reddita ratiocinia deprehenſa fuerit inculpata, omnibus poſſunt muneribus honeſtari. Quòd ſi quis uſuras *n*, dum negotiaretur, exercuiſſe compertus fuerit, non ſolùm ordinandus non eſt, verùm etiam ordina-

a *C. eò libentiùs. extr. de ſer. non ordin.* b *canon. 1. diſt. 54. c. ad aures. extrà, de temp. ordin.* c *cle. ſi. de elect.* d *c. 2. & ſeq. de temp. ord. in 6.* e *cap. 1. de temp. ord. in 6.* f *can. ſi quis viduam. 50. di. & per totum. & extr. de homicid.* g *c. 1. extr. de homic.*

a *Ca. continebatur. extrà, de homic.* b *can. clericum qui. & canon. ſeq. diſt. 50.* c *d. ca. continebatur. in fin.* d *c. continebatur. extrà, de homicid.* e *can. Presbyterum, extrà, de homicid.* f *c. Ioannes ſacerdos. d. tit. de homicid.* g *Clem. I. de homicid.* h *ca. 2. de homicid. in 6.* i *canon. canones apud. diſt. 50.* k *can. ſi quis poſt. §. poteſt. d. diſt. 50.* l *can. placuit. d. diſt. 50.* m *c. uni. extrà, de obligation. ad ration. ordin. vel non.* n *canon. 2. diſt. 88.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ctus deponendus *a*. Mens enim avida, nec abſtinere novit vetitis, nec gaudere conceſſis. *b*

Simoniaci, ſeditioſi, & injuriarū ultores ordinari non poſſunt. h.d.

IDem ſtatuendum eſt de eo, qui quaſi dona Dei empturus, pecuniam ad imitationem Simonis *c* obtulerit. Idem & de ſeditioſis *d*, & his qui propriarum injuriarum pertinaces fuerint ultores.

Fur occultus poteſt poſt reſtitutionem & pœnitentiam ad ſacros ordines promoveri. h.d.

DE *e* fure, an ad ſacros ordines promoveri poſſit, quæri poteſt: & ſi quidem ſpontè furtum confeſſus, damnū paſſo ſatisfecerit, & pœnitentiam peregerit, ſi alioqui idoneus fuerit, nec ſuper furto manifeſta reſperſus ſit infamia, ad ſacros ordines proculdubio promoveri poterit.

Baptizatus in ægritudine non debet ordinare regulariter, & rebaptizati nunquam ordinantur. h.d.

SEd etſi nullum quis delictum perpetraſſe deprehendatur, quod illum à ſacris excludere valeat miniſteriis, adhuc tamen ſi vel de fide ejus, vel continentia ſuſpicio ſit, promovendus non erit. Vt ecce, ſi quis in ægritudine *f* conſtitutus, baptizatus fuerit, quia fides ejus non ex voluntate, ſed neceſſitate videtur eſſe, Presbyter ordinari non debet: niſi fortè poſtea ipſius ſtudium & fides emicuerit, aut hominum raritas hoc exegerit. Scienter autem rebaptizatis *g*, ut ad clericatus gradum promoveantur, permittendum non erit.

Filii Presbyterorum non poſſunt ordinari, niſi fiant regulares vel monachi, vel niſi ſint nati ex legitimo matrimonio, vel ſint valde morati. h.d.

PResbyterorum *h* quoq; filii à ſacris miniſteriis arcendi ſunt, niſi aut monachi fiant, vel in congregatione Canonica regulariter viventes, religioſè probati fuerint converſari. Sed hoc *i* de iis intelligere nos oportet, ad quos adulterio natos paterna flagitia hæreditaria ſucceſſione deſcendunt: unde ſi vel ex legitimo nati ſunt matrimonio *k*, vel morum honeſtas eos commendabiles fecerit exemplis & authoritatibus non ſolùm ſacerdotes fieri poſſunt, ſed etiam ſummi ſacerdotes.

Bigamus, & qui uxorem duxit viduam, ejectam, vel meretricem, ordinari non poſſunt. h.d.

ITem *l* repellendi ſunt, bigamus, & qui viduam, vel ejectam, vel meretricem, vel ancillam uxorem duxerit. Vidua eſt, cujus cognitæ maritus mortuus eſt: Vnde *m* is qui ab alio quidem ductam, ſed minimè cognitam duxit uxorem, propter hoc impediri non debet, quin poſſit ad ſacerdotium promoveri, cùm neuter carnem ſuam diviſerit in plures. Ejecta eſt, quæ vivente marito ejicitur. Meretrix, quæ multorum libidini paret, & cujus turpitudo publicè venalis eſt. Quod non de iis intelligendum eſt, qui tales adhuc uxores retinent (nam in iis alia ratio eſt: quia ſcilicet conjugati non poſſunt in ſacris eſſe conſtituti) ſed de iis quorum uxores defunctæ ſunt.

Bigamus eſt, qui duas duxit uxores, & qui ſecundas nuptias tantùm de facto contraxit, reputatur bigamus. Item, ſi cum vidua de facto contraxit. h.d.

ESt autem bigamus *n*, qui duas habuit uxores, ſive baptizatus ambas, ſive etiam ante baptiſmum, alteram. Si *o* quis tamen laicus primam duxerit, in ſacris conſtitutus alteram, an ſit inter bigamos reputandus, hæſitatum eſt. Ex facto autem reſponſum eſt, hunc quidem nec bigamum eſſe, nec maritum viduæ: quia tamen, quantum in ipſo fuit, ſecundas nuptias contraxit, & viduam duxit, tanquam de bigamo fore conſtituendum.

Fornicatus cum pluribus concubinis, non incurrit irregularitatem bigamiæ. h.d.

ALiud Iuris eſt de concubinis *a*, quas ſi plures quis habuerit, irregularitatem bigamiæ non incurrit, ſed cum eo tanquam ſimpliciter fornicatus ſit, quoad executionem ſacerdotalis officii, diſpenſari poterit.

Corpore vitiatus, niſi modica ſit læſio, ordinari non poteſt. h.d.

CAvenda ſunt autem iis, qui Eccleſiaſticis mancipandi ſunt officiis, non ſolùm animi, verùm etiam corporis vitia. Vnde aliqua parte *b* læſi ad ſacerdotium aſcendere non valent. Hoc tamen tunc obtinet, ſi evidens & notabilis eſt læſio: cæterùm, ſi modica ſit *c*, utputa qui exiguam partem digiti, vel unguem ſolum amiſerint, ita ut ſine ſcandalo poſſint celebrare, [illegible] tio repellendi non erunt.

Abſciſſi ex neceſſitate promoveri poſſunt: ſecus, ſi ex voluntate. h.d.

IDem Iuris eſt *d* de eo, cui vel vi, vel in [illegible] de medicorum conſilio metu imminentis periculi [illegible] rilia fuerint amputata: quòd ſi volentes, & [illegible] repugnare fortè cupientes, ſeipſos abſciderint, quia homicidæ ſunt, ad clerum pervenire non poſſunt *e*. Corpore enim vitiati, non caſu, ſed propria voluntate ſunt intelligendi *f*: & ſicut in illis veniam caſus impetrat, ita vindictam in iis voluntas poſtulat.

Oculo privatus indiſtinctè promoveri non poteſt, [illegible] ordines: ſecus ſi poſtea talis privatio contingat.

HÆc autem diſtinctio non in omnibus membris ſibi locum vendicat. Cui enim oculum *g* abſtulit [illegible] ſus, licet voluntas deſit, ſacerdotium tamen conſequi non poteſt. Cæterùm ſi ſacerdotali in ordine conſtituto [illegible] quid acciderit, quod olim integer acceperit, non amittit.

Olim furioſus, vel aliter vexatus, non poteſt ordinari. Clerici qui aliquando fuerunt dæmoniaci, non poſſunt ad ulteriores ordines promoveri. h.d.

IS *h* quoque qui in furorem aliquando verſus inſanivit, aut quolibet modo vexationis incurſibus efferatur, aut quod propè furorem accidit, in ſcena ludens, vel aſſiduè ne diabolica vexatus fuerit, ordinari non poterit. Clerici etiam *i*, qui in adoleſcentia à dæmonibus cognoſcuntur obſeſſi, ad ſuperiorem gradum aſcendere non poſſunt.

DE PRÆBENDIS, ET ALIIS BENEFICIIS

TITVLVS XXVI.

Connexa & dependentia ſunt ſimul tractanda. h.d.

POſt hæc videamus de præbendis, & illarum conceſſione: quæ pars Iuris extra propoſitam quidem materiam fortaſſe videri poterit: loquimur enim in præſenti de jure perſonarum. Sed cum ſupra de dignitatibus Eccleſiaſticis, quibus præbendæ [illegible] annexæ, locuti fuerimus, non ſine cauſa, ſequenti loco poſita eſt hæc Iuris materia tractari.

Qui in altari laborat, de altari debet & vivere. h.d.

PRæbenda nihil eſt aliud, quàm Ius percipiendi proventus Eccleſiaſticos, tanquam uni de collegio competens, & ex canonica procedens. Cùm enim, ut lex divina præcipit *k*, qui altari ſervit, de altari debeat vivere: dignum eſt, ut qui divinis aſcribuntur obſequiis, Eccleſiæ ſubſtententur ſtipendiis. Et ideò inſtitutum olim fuerat *l*, ut ordinationes eorū, qui ſine certo titulo

a Can. ſi quis clericorum. diſt. 47. b Ca. virum. in fi. diſt. 47. c Ca. 2. in fi. di. 33. & 1. q. 1. per totum. d Ca. ſeditionarios. di. 46. e Ca. ex literis. extr. de furt. f Ca. 1. & ſeq. diſt. 57. g Ca. confirmandum eſt. in fi. diſt. 50. h Ca. 1. diſt. 56. & ca. 1. extrà, de fil. presbyt. i d. can. 1. §. ſed hoc. diſt. 56. k Ca. ad hec. extr. de filiis presb. l Ca. pœnitentibus. & ſeq. & ca. ſi quis viduam. diſt. 33. cap. 1. & 3. per totum tit. ex. de bigam. m Ca. debitum. ext. de bigam. in fi. n glo. pen. ca. pe. diſtinct. 26. o Ca. nuper. & c. fi. extr. de bigam.

a C. pe. ext. de biga. b diſt. 55. in ſum. & per totum. c [illegible] & fi. ext. de corpore vit. d Can. ſi quis à medicis [illegible] ſeq. diſ. 55. c. 3. & 6. ext. de corp. vitiat. e Can. ſi quis abſciderit [illegible] d. diſt. 55. f Can. pœnitentis. §. corp. d. diſt. 55. g [illegible] h Can. 2. & 3. diſt. 33. i Can. clericos. d. diſt. 33. k Ca. [illegible] cundum. ext. eod. tit. l Can. 1. diſt. 70.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN